

קנו:

מי שהחשיך פרק עשרים וארבע שבת

מסורת הש"ס

עין משפט
נר מצוה

לב א טושי"ס י"ד פומן רמז
ספ"ק ד:
לב ב טושי"ס א"ח פומן ב
ספ"ק ד:
לב ג ר מ"י פומן חלולות
ספ"ק ד:
לב ד י"ח פומן ט
טושי"ס א"ח פומן טו
ספ"ק ד:
לב ה מ"י פומן חלולות
ספ"ק ד:
לב ו טושי"ס פומן טו
ספ"ק ד:
לב ז טושי"ס פומן טו
ספ"ק ד:

תורה אור השלם

1 מי העיר מנורה צדק
יקראו לרגלו יתן פסיו
גירסא ופסיו ירד יתן כעשר
חברו בקע נדק קשה:
ישיעיהו סא ב
2 לא ויעלו אצורה רשע
וצדקה תציל ממות:
משלי א ב

מוסף רש"י

מחמתין את הדליון. ולא
אחרתן מוקפין קל נכחה
דמחל אדם קל נכחה
ולא אחרתן מוקפין דלא
נכח חס וכו' וכו' וכו' וכו'
הנבילה לפני הכלבים.
אדם שנחלה נכחה דני
למחלה לא היה נכחה
לכלכל כלכל. אפילו היה
שם. דלת לן מוקפה נכחה
שם. שאניה מן המוכן.
אמר שמואל שרי. דר
עומה לחלל כלכל. וכו'
וע' רבין דרורי. וכו'
מחללות שפסית כן את
פסיתא של פסית. חס
לכן וכו' לפי שכן שפס
מחללות שפסית. וכו'
הנכוחים כרבי דרורי
ומפרש שפסית לפי פסית
בשון אדם וכו' וכו' וכו'
אמר שמואל שרי. דר
לעלוני חס מוקפה
דרב סבר כר יהודה נמוקה
ושמואל סבר כר' דלת
לית מוקפה. וכו'. כבהמת
קדשים. שפסית כהנה
ועומה קדוה וכו' וכו'
דעתינן שפסית וכו'. וכו'.
לפי שכן שפסית קדשים
לחלל כלכל. וכו'. וכו'.
פסית כר' לא מוקפה
הכלה כהנה. וכו'. וכו'.
לפי שכן:

כלדאי. כולה סוגיא משמע דהיינו חסות כוכבים ולא כמו
שפירש"י בערכי פסחים ודף ק"ג: מניין שאין שאלין
ככלדאי שנאמר תמים תהיה וגו' ופירש דהיינו אוב ועוד קשה
דבהדיא כתיב אל תפנו וגו' ובספרי דרש מנין שאין שאלין בגורלות
שנאמר תמים תהיה וגו' וכו' וכו'.

כוכבים חלה מילתא היא:
רבי יהודה אומר אם לא היה
גבלה בע"ש ב'. תימה היכי
מוכח בפסחים פרק מקום שנהגו כסופו
(דף ט: וס: וספ"ק דב"ה דף ו: וס)
מהך ממתינן דמוקן לאדם לא
הוי מוקן לכלבים לעולם מוקן לאדם
הוי מוקן לכלבים והכא היינו טעמא
דאסורה לכלבים משום דהוי מוקפה
מחמת אסור של היתה ראיה מיה
(טו"ל) לאדם (טו"ל לכלבים) ומירן ר"י
דש דברים ראויים ליתן לפי הכלבים
חיים כגון עופות וכו' וכו' כן הלכך
אי לא דמוקן לאדם לא הוי מוקן
לכלבים הוי שריא ליתן לכלבים וכו'
לחק בן הר"ר מאיר גרים במתני'
אם לא היתה נבלה מעו"ש אסורה
השתא אחי שפיר בפסית דמוקן
שפיר לאדם ואינו מוקפה מחמת
אסור ולא נהירא לי דרש כ"ה
וע' ד"ק מיה דבני שנת סתם
לה מתא כר"ש אלמא גבי שנת
מתינא וכו' פורת מפרש דמתינא
ימיה דייק ד"ל למתני אם לא
היתה נבלה מע"ש אסורה וכו' לא
דמאי ל"ל לפי שאניה מן המוכן אלא
לכך מני לה דאפילו הוי מוקן לאדם
למני שאלה הוי מוקפה מחמת אסור
גמי הוי מוקן לכלבים. מ"ר:

ושמואל אפר ה"ה כר"ש.
תימה לר"י
דשמואל למי לי דמיפוק ליה מההיא
דכרי דווי וכו' לחלל וכו' לחלל
דשילי פ"ק (דף ט: וס: וס) ומירן ר"י
דמוקה דהתם קיל ממוקה דהכא:
תרנגוא ועירי בבבבת קדשים.
תימה לר"י היכי מוכח

מהכא ד"ל כר"ש ע"כ אלתרין
לאוקמה בבהמת קדשים כדמוכח
פרק אין לעין (נ"ה דף ט: וס: וס)
דמתינן גמי דיקא דקמי עלי ולא
הלה שטמא מן חלה דקדשים אף
בהמה דקדשים ומכא הוי דיוקא
פריך הסם למר דר אמיר דלמר
מודה היה ר"ש דבעלי חיים שמתו
שאסורין ודחיק ר"י לתק "דכי
קיס ליה לה"שם של פירש ועירי כן
אלא משום דכתיב לאוקמה כר"ש.
מ"ר: **והא** א"ר יוחנן ה"ה בבבת
בשנה וחנן אין מבקעין ב' תימה
לר"י היכי מוכח מהכא דלא ש"ל כר"ש
דהאוי דרבי כרבי יהודה דשאל את
ליה לרבי יוחנן מינו דאיתקאלי לבין
השמשות איתקאלי לבני יומא וקורה
שנשברה אפילו לר"ש איתקאלי בין

דקאי לך. שהוא מול עקר: **במערכ.** שהוא מקום מולין ואין ראו
להוליד כך מלאכי בה"ש רבנו הלוי: **במורחו.** שהוא מקום חוס:
לך. הקצ"ה קראו להניחו למורח: **לרגלו.** בשנינו: **אבלט.** שם
חכס נכרי היה וחסה כוכבים: **אזיל ואפי.** דאין מול לישראל
ויועיל לו תפלה: **בסרטי גובי.**
בשמי חסותו שגלו עם הקנים
כלל יודע: **מרמין כהדי.** מטיילין
פח [לסל] לכל החבורה כאלהד ואולכין
יחד והאחד גובה מוכין: **אלא**
קאימנא ומרמינא. אגבה ואשים
בסל: **שוואי נפשי כמאן דשקלי**
מניה. עשיתי עצמי כגובה ממנו
ונתתי משלי חלקו: **לא ממיסה משונה.**
ומיהו מיהו הגונה ימות אלא ממיתה
עלמה מלל ונתנת חיים: **כלדאי.**
חוס כוכבים: **דלפא.** מחבטה:
למכננא. [אשפינגלי"ו] בלע"ו

נשק"א של וכו' שיש כמו טס בראש:
ריסנא. אמשנטי"ו: **ובני**
רמחי. בקש רחמים שלא ישלחו כן
י"ר הרע: **קיבורא.** אשכול תמרס
והדקל לא שלו היה: **בתרגי' אס**
דלעוין. התלושין ומיהו סתמן לאו
למאלכ בהמה קיימי אלא לאדם: **ואס**
הנבלה. שנחלה חוס וצין השמשות
היתה עומדת לאדם ופס"ה מחמתין:
גב' כר"ש. דלית ליה מוקפה:
מדרכי דווי. מחללות העשויות
לפסיות לכסות פרקמטיא שבתון.
ווי ספיות בשון ארמי כן מלאכי
בהמות הגאונים: כי הווי מיימי
עריפא לקמי. בהמה שזולד זה
ספק טרפות וריסה להורגת חס:
אקלקלפא. על האשפה שאס יראה
טריפה ימיה שם: **ואפילו לכלבים**
לא חוס. דנשטתה חוס ולא יוכלו
לטלטל כרבי יהודה: **סרגמא ועירי.**
במסמך בלתי כבהמת קדשים דאסורה
בהמה ולא חוס לכלבים הא דמולין
שפיר דמי להאכילה לכלבים:

אין
רבינו הנאל
אבלט. שהיה (ובכין)
דכתיב שמואל אומר. וכו'
הוא. דאמרין בפרק אין
מטיילין בהמה בפניקיתא
של גרם שמואל ואבלט הוי
אח הדליון לפני הדבחה
ואה הנבלה לפני הכלבים.
רבי יהודה אומר. אם
לא היתה נבלה מע"ש
אסורה. אחרת עירי.
אמר הלכה כרבי יהודה.
פי' עירי. כימי שנת
החכמים דאמר דלהנה
כרבי יהודה והם עירול
וימי וכו'. אילו שלשום
כרבי יהודה. עירול שפירוש
אמר הלכה כרבי יהודה.
רב מכלל חלוקתו על
שמואל ככרבי דרורי. פי'
מחללות בהמות וכו'
זנות העובדות למכירה.
דרב אסר לחתורן ולישב
בהן. שמעתי מנה כיון
שהן למהרה מוקפות הן.
מכלל דכבר הילכתא כרבי
יהודה. לוי גמי מכלל דכי
הווי מיימי טרפה לקמי
דלוי כיוון לא דור חזי
לית אלא אקלקלפא. סבר
דילמא לא כיושיא ואפילו
לכלבים לא חוי. שמעתי
מנה דרבי יהודה סברא
לית דאמר לפי שאניה מן
המוקן. ש"ח"ו פסין. והן
שמאל ועירי ור' יוחנן.
שמאל ור' יוחנן בהדיא
אמר הילכתא כרבי שמעון.
ועירי מכללא. דמחמתין
דמתן בהמה שבתה לא
יזינת מוקפה דבהמה
קדשים [מיימי]. מכלל
הדליון שרי. כר' [אשפינגלי]
דלית ליה מוקפה. ומקשינן
על ר' יוחנן וכו' סבר
רבי יוחנן הילכתא כרבי
שמעון. והא אמר ר' יוחנן
הלכה כסתם משנה. והן

(א) גירסת הערוך להסתמא פ"ר
חלקו. (ב) בלע. ב. ו. ס:
פסחים טו: מולין ד. (ג) ש"ח
מ"ד. (ד) עירי. י. ט. ו. ס:
פסחים כ"ק. א. ו. ו. ס:
(ה) דרבי קהנא. (ו) בלע. ס:
(ז) לטל. מ. ו. ס:
(ח) ש"ח. מ. ד. ו. ס:
(ט) ש"ח. מ. ד. ו. ס:
מסכת פסח טו: כר' גבי
שנת.

הגהות הב"ח

(א) בסמיא שקלתי להסתמא. פ"ר
כר' פירוש חלק שפסיתא.
י. כר' כר' דף מ:
(ב) דרבי יוסף א"ר יוחנן
וכי' דרבי לנבלה מע"ש
כר' (א) א"ר אש"פ
שפסיתא:

גליון הש"ס

היי"ו י"ה אהרן
על חשפא. משפסיתא
אין (מחלל קל) מרס
מחללות מרס פסחים רש"י
פ"ק דף כ' ע"ה
מחלל: רש"י ד"ה חשפא
וכי' דרבי קוס ליה. פין
לפי דף ט פ"ר חשפא דיה
ה' וכו':

לעיו רש"י

אשפינגלי"ו
[אשפינגלי"ו] יריס
נשיא (קובה).
נשיא. ס"ה. מכנה.
אשפינגלי"ו
[אשפינגלי"ו] מנה.

רבינו הנאל

אבלט. שהיה (ובכין)
דכתיב שמואל אומר. וכו'
הוא. דאמרין בפרק אין
מטיילין בהמה בפניקיתא
של גרם שמואל ואבלט הוי
אח הדליון לפני הדבחה
ואה הנבלה לפני הכלבים.
רבי יהודה אומר. אם
לא היתה נבלה מע"ש
אסורה. אחרת עירי.
אמר הלכה כרבי יהודה.
פי' עירי. כימי שנת
החכמים דאמר דלהנה
כרבי יהודה והם עירול
וימי וכו'. אילו שלשום
כרבי יהודה. עירול שפירוש
אמר הלכה כרבי יהודה.
רב מכלל חלוקתו על
שמואל ככרבי דרורי. פי'
מחללות בהמות וכו'
זנות העובדות למכירה.
דרב אסר לחתורן ולישב
בהן. שמעתי מנה כיון
שהן למהרה מוקפות הן.
מכלל דכבר הילכתא כרבי
יהודה. לוי גמי מכלל דכי
הווי מיימי טרפה לקמי
דלוי כיוון לא דור חזי
לית אלא אקלקלפא. סבר
דילמא לא כיושיא ואפילו
לכלבים לא חוי. שמעתי
מנה דרבי יהודה סברא
לית דאמר לפי שאניה מן
המוקן. ש"ח"ו פסין. והן
שמאל ועירי ור' יוחנן.
שמאל ור' יוחנן בהדיא
אמר הילכתא כרבי שמעון.
ועירי מכללא. דמחמתין
דמתן בהמה שבתה לא
יזינת מוקפה דבהמה
קדשים [מיימי]. מכלל
הדליון שרי. כר' [אשפינגלי]
דלית ליה מוקפה. ומקשינן
על ר' יוחנן וכו' סבר
רבי יוחנן הילכתא כרבי
שמעון. והא אמר ר' יוחנן
הלכה כסתם משנה. והן

